

slaaede Regler for Motorafgifternes Fordeling, at disse sidste Fortegnelser indsendes til Optagelse i Vejregistret, saaledes at offentlige Veje og Gader kun omfatter de Veje og Gader, der er optaget i Vejregistret, jfr. § 1 i nærværende Lovforslag.

Til § 9.

I den nyere Tid har man ved Anlægget af Jernbanestationer og Færgesteder i videst muligt Omfang søgt at gennemføre den rationelle Ordning, at de respektive Kommuner overtager de paagældende Forbindelsesveje og Forbindelsesgader som offentlige Veje og Gader, men fra gammel Tid findes endnu en Del Veje og Gader af denne Art, som ikke er overtaget af Kommunerne og derfor administreres og vedligeholdes af vedkommende Jernbane m. v., der ogsaa har vedligeholdt Forpladserne helt eller delvis.

Da Forbindelsesveje og Forbindelsesgader til Jernbanestationer og Færgesteder tillige med Forpladserne til disse i de fleste Tilfælde i trafikal Henseende maa sidestilles med offentlige Veje og Gader, har man stillet Forslag om, at Ministeren for offentlige Arbejder kan henføre saadanne Forbindelsesveje (Forbindelsesgader) eller Forpladser til en af de i § 3 omhandlede Arter af Veje og Gader, i hvilket Tilfælde Vejene eller Gaderne med tilhørende Forpladser derefter skal overtages af den paagældende Kommune.

Til § 10.

Da man i den tidligere Lovgivning har savnet en positiv Bestemmelse om Nedlæggelse af Landeveje, har man i denne Paragraf optaget en Bestemmelse om, paa hvilken Maade Hovedlandeveje og Landeveje kan nedlægges som offentlige. Samme Regler foreslaas gældende for Nedlæggelse af Hovedlandvejsgader og Landvejsgader.

Om Nedlæggelse af Biveje og Bygader henvises til §§ 13 og 14.

Til § 12.

Naar Administrationen af en Vej eller Gade fremtidig overgaar fra en Kommunalbestyrelse til en anden, f. Eks. ved, at en hidtidig Bivej gøres til Landevej, eller en Landvejsstrækning til Landvejsgade, bør der træffes Bestemmelse om de økonomiske Vilkaar, paa hvilke Overgangen skal finde Sted. Det maa saaledes i Almindelighed anses for rimeligt, at den Kommune, under hvilken Vejen eller Gaden tidligere har hørt, og som fremtidig vil blive fritaget for at

udrede Udgifterne til dens Vedligeholdelse, bør betale en Godtgørelse til den Kommune, til hvilken Vejen eller Gaden overgaar. Denne Godtgørelse maa formentlig, naar ikke særlige Forhold gør sig gældende, afpasses efter Størrelsen af den Vedligeholdelsesbyrde, som førstnævnte Kommune hidtil har haft og fremtidig bliver fritaget for, ligesom der maa tages Hensyn til de ændrede Regler for Motorafgifternes Fordeling og til Vejens eller Gadens Tilstand.

De interesserede Kommuner bør normalt afgøre deres økonomiske Mellemværende ved Afslutning af Overenskomst herom, men da det kan forudses, at der i enkelte Tilfælde ikke vil kunne tilvejebringes Enighed om Vilkaarene, har man foreslaaet, at disse i saa Fald skal afgøres af Vejnævnet. Ved Vejnævnets Sammen sætning har man tilstræbt, at der træffes en forsvarlig Afgørelse af de omtvistede Forhold.

Det har været foreslaaet i denne Lovbestemmelse at angive bestemte Retningslinier, som skulde følges ved Afgørelsen af de økonomiske Spørgsmaal, der opstaar ved en Vejs eller Gades Overgang fra en Kommunalbestyrelses Administration til en anden. Man har imidlertid anset det for rigtigst, at Reglen formuleres saaledes, at den afgørende Myndighed, Vejnævnet, efter sit eget frie Skøn træffer Afgørelse af de her omhandlede Spørgsmaal, saaledes at der aabnes Mulighed for at tage fornødent Hensyn til de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende særlige Forhold.

Til § 13.

I Lighed med det i § 6 i Vejloven af 1867 indeholdte Paabud om en almindelig Gennemgang af alle ikke-private Veje uden for Landevejenes Klasse for at faa konstateret, hvilke Veje der dengang skulde være Biveje, fastsættes det nu i § 13, at der, naar der i Henhold til § 5 er truffet Beslutning om, hvilke Veje der skal være Hovedlandeveje og Landeveje, skal træffes Bestemmelse om, hvilke Veje der herefter skal være Biveje.

Da der efter Vejloven af 1867 kan rejses Tvivl om, hvilken Myndighed der har den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilke Veje der skal være Biveje, har man nu i § 13 optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Afgørelsen heraf er tillagt Amdraadet, idet man maa anse det for rettest, at dette Spørgsmaal, der i det væsentlige er af lokal Karakter, undrages Centraladministrationen.

Da man maa finde det rimeligt, at Sogneraadene har Beføjelse til at kunne optage